

V. ІНФОРМАЦІЇ

ВІДЗНАЧЕННЯ В УКРАЇНІ 2000-ЛІТТЯ РІЗДВА ХРИСТОВОГО

З нагоди відзначення ювілею в Україні Постановою Кабінету Міністрів утворено спеціальний Організаційний комітет, який доручено очолити віце-прем'єру з гуманітарних питань. План роботи Оргкомітету поділяється на шість розділів, зокрема "Громадські та релігійні заходи, милосердницька та добродійна діяльність", "Інформаційно-роз'яснювальна, культурно-просвітницька та видавнича робота", "Заходи науково-організаційного характеру" та ін. Українські науковці-релігієзнавці братимуть участь в організації і проведенні на базі Відділення релігієзнавства циклу конференцій "Християнство: історія і сучасність". До нього входять конференції "Християнство і Україна" (листопад 1997 р.), "Християнство і духовність" (травень 1998 р.), "Християнство в контексті світової історії та культури" (травень 1999 р.) і "Християнство і сучасні суспільні процеси" (січень 2000 р.). На базі Острозької Академії буде проведено міжнародну конференцію з виховання молоді на принципах християнської моралі. Наслідки роботи конференцій знайдуть свій відгук в двотомній монографії "Християнство: історія і сучасність". Передбачено завершити видання десяти томника "Історія релігії в Україні", видати перший том з трьохтомної "Української релігієзнавчої енциклопедії", монографію "Християнство в контексті історії і культури України".

В планах - конкурси на кращі твори з ювілейної тематики, фестивалі, виставки, видання богословської, історико-церковної, церковно-мистецької літератури, перевидання церковних, літературних пам'яток. Буде проведено всеукраїнський християнський форум "Плід правди сіється творцями миру", екуменічний конгрес "Примирення - Дар Божий, джерело нового життя", публічні читання з теми "Християнство і суспільний прогрес", філософсько-богословський діалог "І вони перебували в науці апостольській" та ін. Держава гарантує своє сприяння здійсненню паломництва до історичних релігійних цен-

трів світу, спеціальних туристичних програм по історичних місцях християнства в Україні, розгортанню добродійних та милосердницьких проектів релігійних організацій, встановленню конфесіями пам'ятних ювілейних знаків, проведенню ними своїх релігійно-громадських заходів тощо. Започатковуються теле-радіопрограми "Релігія в особах", "Під зіркою Віфлеєму", "Святі Київської Русі", "Храми України". Буде створено відеоцикл "Історія Української Церкви", відеосеріал "Український іконопис", подієво-документальний фільм "2000 років від Різдва Христового" та ін. Завершить реалізацію заходів урочиста ювілейна Академія і великий ювілейний концерт, присвячений 2000-літтю Різдва Христового. Вони проводяться в Національній опері в січні 2000 року.

Зрозуміло, що виконання всіх цих заходів потребує значних фінансових витрат. Тому передбачена підготовка спеціального кошторису і затвердження його Кабінетом Міністрів України. Виконання заходів потребує також значної організаційної роботи. Відтак передбачено утворення в складі Оргкомітету спеціальних робочих груп, а при Держкомрелігії навіть спеціального координуючого структурного підрозділу.

Не знаємо, чи якась інша країна світу прийняла таку грандіозну програму заходів до ювілею Ісуса Христа, але хотілося б, щоб вони із-за фінансової скрути не зависли так, як ювілейні заходи до 400-ліття від дня народження митрополита Петра Могилы. Хотілося б ще, щоб ювілей еднав християнство в Україні, а то вибрик Московської церкви з анафемствуванням глави суверенної УПЦ Київського патріархату вже вніс елемент протистояння між православними церквами України. Хотілося б також, щоб до реалізації ювілейних заходів прилучалися і ті християнські течії, представники яких не входять до Всеукраїнської ради церков та релігійних організацій, яка мала б об'єднувати глав всіх конфесій, які мають свої офіційно зареєстровані в Держкомрелігії керівні центри. Питання утворення самостійної релігієзнавчої наукової інституції в системі НАН України було вилучене із проекту заходів під мотивом фінансових труднощів. Як на нас, то це йде в єдиному контексті нехтування в Україні всім, що стосується релігієзнавства. Поступово скорочується і обмежується в своїх можливостях єдина в Україні академічна наукова установа Відділення релігієзнавства Інституту філософії. Але нині ми не маємо в країні не тільки розгорнутої мережі релігієзнавчих наукових інституцій (звернемо увагу, що в Польщі їх 26, а в США - понад 800), а й релігієзнавчої фахової освіти й просвіти. Постійним атакам, зорієнтованим на заперечення значимості, а врешті - і закриттю,

піддається єдиний в Україні Львівський Музей історії релігії. Тематична релігієзнавча виставка Києво-Печерського заповідника в терміновому порядку була демонтована і “похована” певно що назавжди. З року в рік зменшується підготовка наукових кадрів релігієзнавців. Із-за фінансової скрути талановиті молоді науковці пішли в бізнес. Шкода, що в плані ювілейних заходів не знайшлося місця проблемам розвитку в Україні релігієзнавчої науки, освіти і просвіти.

Українська Асоціація релігієзнавців має свій план заходів з відзначення ювілею. Частина їх ввійшла до переліку, затвердженого Всеукраїнським державним Оргкомітетом.

Матеріал підготував **А.Колодний**.

ЗАХОДИ

Української Асоціації Релігієзнавців з відзначення
2000-ліття Різдва Христового

Включитися в реалізацію ювілейних заходів, затверджених Постановою Кабінету Міністрів України.

2. Провести цикл наукових конференцій **“Християнство: історія і сучасність”**:

1997 р. - “Християнство в контексті історії і культури України” (Київ); **1998** р. - “Християнство і духовність” (Севастополь); **1999** р. - “Християнство в світовій історії і культурі” (Львів); **2000** р. - “Християнство і проблеми сьогодення” (Київ)

3. Провести цикл тематичних конференцій на базі обласних осередків УАР: “Православ’я і культура” (Полтава); “Ідея національної Церкви в Україні” (Тернопіль); “Історія релігії в Україні” (Львів); “Протестантизм в контексті світової історії та історії України” (Суми); “Богословська думка України: традиція і сучасність” (Київ); “Християнська мораль і духовне відродження України” (Острів); “Проблеми українізації релігійного життя в Україні” (Луцьк).

4. На основі матеріалів конференцій підготувати двотомну монографію “Християнство: історія і сучасність” (1999 р.) та монографію “Християнство в контексті історії і культури України” (1998 р.).

5. Завершити видання десятитомника “Історія релігії в Україні”.

6. Скласти термінологічний словник і розпочати написання трьохтомної “Української Релігієзнавчої енциклопедії”.

7. Продовжити видання книг із серій “Богословська думка України”, “Мислителі української діаспори”, “Духовні скарби України”, “Духовні діячі України”.